

LÅGE 9 - den 9. dec. 2022

Der var engang 🤔... en mand ved navn Ø-Niels Peder, som boede på Kirkebakken 3 i Klejtrup. Han var ringer og graver ved Klejtrup kirke.

Hans navn kan være opstået ved, at han ejede Søren Poulsens hus (nu Sørens Minde) ved Verdenskortet i 1920'erne. Området dernede blev i gamle dage kaldt 'Øen'.

Men det kan også skyldes, at han var gift med en sjællænder - altså en fra en 'ø' 😊🌴

Niels Peder var en meget pligtopfyldende mand sådan da. For han var ikke så præcis - f.eks. med at ringe solen ned. Var han i byen, eller ude at arbejde hos en landmand, kunne klokken godt blive 22 om aftenen, inden solen blev ringet ned. Men ned - det skulle den. 😊

Niels Peders kone var som nævnt sjællænder - hun blev kaldet 'Spyt-Mari'. Efter sigende skyldtes det, at hun havde et mellemrum mellem fortænderne, som bevirkede, at hun spyttede, når hun snakkede.

Hun døde i 1949, og hendes nekrolog i avisen var noget speciel. Den sluttede sådan her: 🏰

"Der kan siges om hende, at hun var et af de mennesker, der forvaltede de små talenter, hun havde, til gavn og glæde for sine nærmeste og som et godt eksempel for andre".

Det kunne man nok alligevel ikke få sig til at skrive i dagens Danmark



Ø-Niels Peter og Spyt-Mari' boede her på Kirkebakken 3.

Ø-Niels Peter havde ikke langt til sit arbejde på Klejtrup kirkegård, og til klokketårnet når solen skulle ringes op og ned.

Bemærk i øvrigt trappen fra våbenhuset og ned mod brugsens have. Det kunne være flot, hvis den blev genskabt.





En af de senere beboere i huset på Kirkebakken var Jakob Betzer (i midten).

Jakob var daglejer - han hjalp til rundt omkring på gårdene i sognet. Han forblev ungkarl hele livet, og indgik næsten som et familiemedlem på nogle af de gårde, hvor han kom meget - f.eks. i mit hjem (Provstgården på Skårupvej 44). Han var børnenes ven - drillesyg og gavmild

Jakob boede på 1. salen, og nedenunder boede Marie Lundgren.

Marie var heller ikke en helt almindelig kone. Hun elskede at pynte op med papirblomster, kunstige blomster og andet i samme boldgade.

Og da hun blev gammel og måske lidt senil, tog det helt overhånd. Så kunne hun komme med et farvestrålende hårnet hæklet af bomuldsgarn. Hårnettet var fastgjort til håret med små børnespænder med sommerfugle og blomster.

Hun gik ofte i nylonkittel (som var meget brugt i stedet for forklæde, når der skulle laves husarbejde).

Forneden på kitlen kunne Marie så med sikkerhedsnåle have fæstnet stribede støvklude, så der blev "en fin bort" hele vejen rundt.



Jo, Marie Lundgren var en sød gammel kone og "en rigtig pyntedukke"



Kirkebakken 3 omkring år 2000

Og som huset ser ud i dag

